

EPISTOLA XLIX.

S Vir clarissime & Compater animo meo carissime, Credo ego te una cum multis bonis & prudentibus viris, in magno dolore versari, patriæ causa, propterea quod sententia Amphictyonum, 3. Julii repetita vulnus magnum inflixisse videtur. (a) Fateor autem hunc dolorem mihi, amantissimæ vestræ Reipubl. vobiscum esse communem. Sed ut qui in scapha periclitantur, iis qui in triremi magis periclitari videntur, fausta acclamatione animum addunt: sic ipse, minime ἐξω βελῶν una cum meis constitutus, vobis quanto maximo possum spiritu bene precor. Enim vero ita res habet ut nuper ad nobilem magnificumque vestrum Duumvirum D. Baumgartnerum scripsi, Rerum pub. eadem propemodum fata sunt, quæ & hominum. E quot millibus autem hominum, unum, alterum, tertiumve mihi dabis, qui

(a) de gravi & acerrima lite cum Serenissimis Marchionibus Brandenb. Inclytæ Reipubl. Norib. vide fusius agentem, J. C. *Wagenseilium* in Commentatione de S. R. J. Libera civitate Norib. Lib. II, c. I. p. 289 -- 372. confer etiam disp. inaug. J. C. *Donaueri* de Jurisdictione in alieno territorio 1695. habitam, & quæ incidenter protulit in disp. inaug. J. P. *Endter* de symbolica possessione Jurisdictionis criminalis 1712. Altd.